

O TRADICIONALNI IN INTENZIVNI RABI TRAVNIKOV

teoretično ozadje:

7. razred
naravoslovje

Dvakrat po 30-45
min v šoli

na voljo tudi PPT predstavitev

Z namenom pridelave hrane je človek že od nekdaj črpal naravne vire. Nastali so travniki, pašniki, njive, sadovnjaki in vrtovi. Kadar je človek z naravo povezan, jo pozna, razume in spoštuje, je raba naravnih virov zmerna ter krajina v ravnovesju. Naraščanje števila prebivalstva ter druge ekonomske zahteve pa so pripeljale do tega, da brez premisleka o (dolgoročnem) vplivu na naravo človek pretirano izkorišča naravne vire. Krajino izkorišča s pretirano ali neprimerno pozidavo, pretiranim izsekom, z zasutjem mokrišč, oblikovanjem rečnih strug, intenzivnim kmetovanjem in drugim.

Na slikah 1 in 2 je prikazana zmerna (ekstenzivna) in intenzivna raba virov. Na območjih, kjer je prisotna zmerna (ekstenzivna) raba virov, je krajina v ravnovesju in biotska pestrost je visoka. Nasprotno so na območjih intenzivne rabe virov njive vedno večje, manj je mejic, pogosto se gnoji in uporablja škropiva, tudi košnje so bolj pogoste, biotska pestrost pa je znatno zmanjšana, prav tako je odpornost na vremenske ujme manjša. Če so visokogorski pašniki in jase urejene, se ne zaraščajo, ljudje pa imajo manj težav z divjadjo na vrtovih.

Slika 1: Zmerna raba virov

Slika 2: Intenzivna raba virov.

Slika 3: V kolikor travnika ne vzdržujemo ga lahko kar hitro prerastejo grmovja.